

viisningsvæsen i det Hele en samlet Overveielse, for at der deraf kunde udgaae en mere tids-svarende Indretning af disse Institutioner.

Madvig: Skjondt selv Medlem af Kjøbenhavns Universitet, har jeg dog ikke i Sinde at tage Ordet for at forsvare dette lige-overfor den ærede sidste Talers Angreb. Jeg skal derom kun sige, at vel er det ganske vist saadan, at Kjøbenhavns Universitet, ligesom en gammel moden Frugt, mulig kan have noget Raadent ved sig, men jeg kjender ikke noget Institut, der har udvillet sig igjennem Aarhundreder, uden at der ved det kan paavises en eller anden raaden Plet, som man maafke helst burde bortskære. Jeg troer iøvrigt ikke, at det staaer saaledes til ved Universitetet, som den ærede Taler sagde, ligesaa lidt som den Grund dertil, som han nævnte, virkelig er tilstede. Jeg troer idetmindste ikke, at vi her i Landet have for saa Kræfter til at besætte Pladserne ved Universitetet ordentlig med, naar man blot vil vælge de gode Kræfter. Vi have et Universitet, der er beregnet paa en fuld saa stor Befolkning som den, paa hvilken man ogsaa i andre større Lande beregner Universiteterne, og selv om vor Befolkning saa ogsaa i Gjennemsnit var daarligere i aandelig Henseende end andre Befolkninger, saa maatte der dog blandt samme gives det tilstrækkelige Antal Kræfter til at kunne besætte Universitetet gjennemgaende med brugbare Foll, foruden med nogle dygtige og fremragende og med enkelte udmærkede Mænd. Mere kan man ikke forlange eller vente. Man kan dernæst heller ikke sige, at Universitetet ikke opfylder sin Bestemmelse, fordi der er en heel Deel iblandt dem, der ere gaaede ud derfra, som ikke have haaret fuld Frugt. Jeg kjender ikke noget som helst Institut i Berden, som opfylder Alt, hvad man ønsker og tilsigter med det. Jeg har Intet imod, at der foretages den skarpeste Undersøgelse af Universitetets Forhold, ligesom der er Ting derved, saaledes f. Ex. just med Hensyn til Examinationsvæsenet, som jeg meget bestemt ønsker forandrede, men jeg formener, at den Begyndelse, som man gjør derpaa ved den nu omhandlede, i Finantslovforslaget indsatte Bestemmelse, er en aldeles

forkeert og uheldig Begyndelse, og jeg ønsker derfor, skjondt jeg ikke har noget stort Haab om, at det vil lykkes, at bidrage Mit til at standse denne Begyndelse, saaledes som den er tænkt at skulle stee.

Jeg skal begynde med en Bemærkning om en Ytring af den ærede Cultusminister, som jeg iøvrigt kunde overlade til Forslagsstilleren selv (Ussing) at imødegaae, fordi denne Ytring indeholdt en saa mærkelig Misforstaaelse og derhos stod saaledes i Forbindelse med den nøiere Prøvelse af denne Sag, at det nok er værdt at omtale den lidt nærmere. Den ærede Minister sagde, at han var vis paa, at Forslagsstilleren, hvis han var kommen ind paa selve Realiteten, ikke vilde have udtalt sig mod Examinationskommissioner, da han jo selv havde været Medlem af den slesvigiske Appellationsret, der havde fungeret som Examinationskommission. Men fordi Forslagsstilleren har opfyldt og gjort, hvad hans daværende Embedsstilling paalagde ham, deraf følger dog paa ingen Maade, at han ansaae det for rigtigt, at det omhandlede Hverv var overdraget til Appellationsretten; han kunde jo ikke desto mindre godt have erkjendt det for fuldstændig urigtigt, men derhos have meent, at det ikke var hans Sag at andrage paa en forandret Ordning af Forholdet, ligesom han mulig i det Deblit ikke vilde bidrage til, at de slesvigiske juridiske Studerende skulde henvises til Kiøls Universitet for at blive prøvede istedetfor til Appellationsretten i Flensborg. Men han kunde endvidere fremhæve noget ganske Andet. Jeg veed ikke, om han har deeltaget i den af den ærede Kirke- og Underviisningsminister omtalte Erklæring, som Appellationsretten i sin Tid havde afgivet, og om han hørte til Fleertallet i Retten ved den Leilighed, eller om denne endog med Eenstemmighed yttrede sig for Rettens Bibeholdelse som Examinationskommission og erklærede, at den ikke havde sporet nogen Ulempe derved. Men hvad der er noget overmaade Væsentligt med Hensyn til Slutningen derfra til det nu foreliggende Forslag om en Examinationskommission, det er, at der ikke da var Tale om en Examinationskommission, der uden nærmere iforveien trufne Regler nedfattes af Ministeren, eller om en Gra-